

РЕШЕНИЕ

№ 29

гр. Варна, 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Петя Ив. Петрова
Мария Кр. Маринова

при участието на секретаря Олга Ст. Желязкова
като разгледа докладваното от Петя Ив. Петрова Въззивно гражданско дело
№ 20243000500008 по описа за 2024 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по в.гр.д. № 8/2024 г. по описа на Варненския апелативен съд е образувано по въззивна жалба на Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество (КОНПИ), подадена чрез гл.инспектор към ТД –Варна А. Д. против решение № 118/06.11.2023 г., постановено по гр.д. №153/2022 г. по описа на Окръжен съд - Търговище, с което е отхвърлен, предявения от Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество срещу В. С. В .иск за отнемане на незаконно придобитото имущество на стойност 1000 лв., а именно – товарен автомобил марка „Рено“, модел „Канго“, рег. № *.

КОНПИ е настоявала, че решението на окръжния съд е неправилно, като постановено в нарушение на процесуалния и на материалния закон и е необосновано, като е молила за отмяната му и за уважаване на иска. Сочила е, че неправилни са вижданията на съда, че при преценката дали е налице релевантното несъответствие следва да бъде направен извод за наличното в края на проверявания период имущество, определено съобразно дадените с тълкувателния акт разрешения и само ако между наличното в края на периода имущество и имуществото, притежавано в началото на проверявания период е налице превишение в размер на 150 000 лв., то при отчитане и на направените обичайни и извънредни разходи за целия период може да се направи

предположение, че наличното имущество в края на периода е незаконно придобито. Съгласно легалната терминология на закона, „несъответствието“ обхващало целия проверяван период и целяло да установи дали е налице превишаване на придобитото имущество над чистия разполагаем доход, а първоинстанционният съд вложил различен от този смисъл и недопустимо интерпретирал легално определени термини. В противоречие и със съдебната практика, първоинстанционният съд приел, че за да е налице несъответствие следва да е установена разлика между имуществото в началото и в края на изследвания период, надхвърляща 150 000 лева, като неправилно се аргументирал с изложения мотив в приетото ТР № 4/2021 г. на ОСГК на ВКС. Съгласно легалните дефиниции на „значително несъответствие“ (пар. 1, т. 7 от ДР) и на „нетния доход“ (пар. 1, т. 8 от ДР) било видно, че законът не предвиждал да се съпоставя само наличното в края на проверявания период имущество, а имуществото като съвкупност за целия период на проверка. За образуване на „значително несъответствие“ по смисъла на специалния закон, Върховният касационен съд посочвал, че на анализ подлежи цялото придобито през проверявания десет годишен период имущество от проверяваното лице и свързаните с него лица, а не както е приел първоинстанционният съд, че за определяне на несъответствието следва да бъдат взети предвид само наличните имуществени обекти.

Ответникът В. С. В., чрез назначения му особен представител адв. Л. М., е подал писмен отговор на въззивната жалба, с който е оспорил същата и по съображения за неоснователността ѝ и такива по правилността на обжалваното решение, е молил за потвърждаване на последното.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция въззивникът КОНПИ чрез процесуалния си представител е поддържал въззивната жалба и е претендирал присъждане на разноските. Въззиваемият, чрез адв. М., е поддържал отговора и е молил за потвърждаване на обжалваното решение.

Производството пред Търговищкия окръжен съд е било образувано по иск на Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество (сега КОНПИ) по чл. 153-154 от ЗПКОНПИ, който и след частичното прекратяване на производството с определение от 25.10.2023 г. на основание чл. 233 от ГПК (поради заявен от КОНПИ частичен отказ от иска) е за отнемане от В. С. В. в полза на Държавата на имущество на обща стойност от 1 000 лв., състоящо се в товарен автомобил марка „Рено“, модел „Канго“, рег. № *.

Комисията е поддържала, че с протокол № ТД 04ВА/УВ-9305/18.08.2020 г. е образувана проверка за установяване на значително несъответствие в имуществото на В. С. В. въз основа на постъпило в ТД – Варна уведомление от Окръжна прокуратура – Търговище, с рег. №УВКПКОНПИ-1250/ 11.08. 2020 г. за привличането му като обвиняем по досъдебно производство №36/2012 г. по описа на ОСЛО в Окръжна прокуратура – Търговище, пр.пр. № 488/2011 г. по описа на Окръжна

прокуратура – Търговище за престъпление по чл. 255, ал. 3, във вр. с ал. 1 и чл. 26, ал. 1, чл. 20, ал. 4 от НК, попадащо в обхвата на чл. 108, ал. 1, т. 18 от ЗПКОНПИ. За деянието бил внесен обвинителен акт и образувано НОХД № 38/ 2021 г. на ОС – Търговище, за това, че за времето от 14.09. 2010 г. до 14.12.2010 г., в гр. Търговище, при условията на продължавано престъпление, проверяваният в съучастие като помагач на Св. Р. С., избегнали установяване на данъчни задължения в особено големи размери – 148 201,72 лв., на данъчен субект „П.“ ЕООД. Провереният период е от 18.08.2010 г. до 18.08.2020 г. С решение № 1682/02.03.2022 г. на КПКОНПИ било образувано производството за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество. Комисията е твърдила, че в хода на проверката било установено значително несъответствие в размер на 875 498,10 лв., поради което е отправила искане за отнемане от ответника на незаконно придобито имущество на стойност от 1000 лв. на основание чл. 142, ал. 2, т. 1 от ЗПКОНПИ, състоящо се от един товарен автомобил (след отказ от иска за сумата общо от 27 950 лв., включваща неналични суми - стойност на продадени имоти от 6500 лв., вноски от трети лица по банкова сметка на проверявания от 4 950 лв., вноски от проверявания по спестовен влог от 8 700 лв. и вноски на проверявания от 7 800 лв.). Изложила е, че доходите на проверявания са в размер на 241 003,60 лв., обичайните и извънредни разходи – 206 864, 96 лв., а положителният нетен доход е в размер на 34 138,64 лв. Последният съпоставен с придобитото имущество, включващо разходи за покупка на имоти, МПС, за дялове, внесени суми по сметки от трети лица, вноски по банкови сметки и изтеглени суми от сметки на „П.“ ЕООД в общ размер от 909 636,74 лв., обосновавало несъответствие от 875 498,10 лв. В уточняващата си молба ищецът е посочил, че притежаваното в началото на проверявания период (към 18.08. 2010 г.) от ответника имущество е 175 дяла от търговски дружества на стойност 13 500 лв., един лек автомобил, ремарке за лек автомобил и наличност по банкови сметки от 11,35 лв., а в края на проверявания период – 18.08. 2020 г. то представлява 154 дяла от търговски дружества на стойност 11 004 лв., посочените един лек автомобил и едно ремарке и товарен автомобил „Рено“, придобит през 2014 г. за сумата от 3000 лв.

Ответникът, чрез процесуалният му представител адв. М., е подал писмен отговор, с който е оспорил иска и е молил за отхвърлянето му по съображения за липсата на предпоставките на закона за формиране на релевантното несъответствие в размер на 150 000 лв. и за отнемане на претендираното имущество.

Съдът на осн. чл. 269 от ГПК, след като извърши служебна проверка, намира обжалваното решение за валидно и допустимо, а по правилността му с оглед събраните по делото доказателства установи следното:

Производството на комисията се води по чл. 153 ЗПКОНПИ (сега ЗОНПИ - загл. изм. – ДВ, бр. 84 от 2023 г., в сила от 6.10.2023 г.) и е допустимо – налице са всички предвидени в закона предпоставки: ЗОНПИ е

сезирана с постъпило уведомление в ТД – Варна от Окръжна прокуратура – Търговище с рег. №УВКПКОНПИ-1250/ 11.08. 2020 г. , с което е уведомена за образуваното досъдебно производство №36/2012 г. по описа на ОСлО в Окръжна прокуратура – Търговище, пр.пр. № 488/2011 г. по описа на Окръжна прокуратура – Търговище срещу В. С. В. за престъпление по чл. 255, ал. 3, във вр. с ал. 1 и чл. 26, ал. 1, чл. 20, ал. 4 от НК, попадащо в обхвата на чл. 108, ал. 1, т. 18 от ЗПКОНПИ. Проверката обхваща периода 18.08.2010 г. до 18.08.2020 г. и е и е образувана с протокол № ТД 04ВА/УВ-9305/18.08.2020 г. С решение № 1682/02.03.2022 г. на КПКОНПИ е образувано производство за отнемане в полза на държавата на незаконно придобитото от ответника, а с Решение № 2667/08.06.2022 г. на КПКОНПИ въз основа на доклад от 23.05.2022 г. на директора на ТД Варна – и за внасяне в съда на искова молба за отнемане на незаконно придобито имущество срещу ответника В..

Искът на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество е за отнемане от ответника на товарен автомобил марка „Рено“, модел „Канго“, рег. № *.

За основателността на иска по чл. 153, ал. 1 от ЗПКОНПИ следва да е установено: - че дадено физическо лице е придобило незаконно имущество, т.е. имущество, за придобиването на което не е установен законен източник, съгласно легалното определение, дадено в § 1, т. 2 от ДР на закона; наличието на обосновано предположение, че това конкретно имущество е придобито незаконно, като такова предположение е налице винаги, когато след проверка се установи значително несъответствие между имуществото и нетния доход на проверяваното лице в размер на 150 000 лева за целия проверяван период; образувано наказателно производство срещу това лице за престъпление по НК, измежду визираните в закона, по което то е привлечено като обвиняем.

По приложението на ЗПКОНПИ понастоящем е налице постановено ТР № 4/18.05.23г., по т.д. № 4/21г. на ОСГК на ВКС, съгласно което: не представляват „имущество“ по смисъла на §1, т.4 от ДР на ЗОНПИ и не участват при определяне размера на несъответствието съобразно нормата на §1, т.3 от ДР на ЗОНПИ получените от проверяваното лице парични средства с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период; не подлежи на отнемане в полза на държавата паричната равностойност на получените суми с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено или липсващо друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период и не е установено преобразуването им в друго имущество. Основната предпоставка за отнемането е установяване дали между притежаваното от

проверяваното лице имущество в началото и в края на проверявания период е налице разлика и в каква посока е тя. Отнемането може да бъде извършено, в случай че имуществото /с дефиниция в §1, т.4 от ДР на ЗОНПИ/ в края на проверявания период се е увеличило в сравнение с това в началото на периода и това увеличение надхвърля посочения в §1, т.3 от ДР на ЗОНПИ размер. Едва след установяване на такова превишение подлежи на изследване въпросът дали даден доход има законен характер. Отнемането е възможно при наличието на несъответствие, а несъответствие е налице, когато превишението не се дължи на получен през проверявания период законен доход (в тази насока е съдебната практика, обективизирана в решение №97/18.05.2018г. по гр.д.№3224/17г., ВКС, IV гр.о.; решение №200/14.02.2019г. по гр.д.№4143/17г., ВКС, III гр.о., решение №147/16.09.2019г. по гр.д.№1998/18г., ВКС, IV гр.о.; решение №263/18.12.2020г. по гр.д.№1293/20г., ВКС, IV гр.о., решение №191/15.02.2021г. по гр.д.№4768/19г., ВКС, IV гр.о. и др., формирана основно по приложението на ЗОПДНПИ (обн.2012г., отм.2018г.) и относима към настоящото производство по ЗОНПИ, обн.2018г. предвид авналогичните му разпоредби.

Относно преминалите през банковите сметки на проверяваното лице и членовете на семейството му парични средства ВКС е посочил, че постъпилите суми по банкови сметки стават част от имуществото на проверяваното или свързаните с него лица, тъй като това са техни вземания от съответната банка. С изтеглянето на суми и с извършването на преводи, тези вземания се погасяват и престават да бъдат част от горепосоченото имущество. Вместо тях част от него стават изтеглените суми в брой и вземанията, ако такива са възникнали в резултат на извършените преводи /самите парични средства са движими вещи до момента, в който са в наличност/. Ако те са налице в края на изследвания период, формират несъответствие и подлежат на отнемане, при наличие на съответните законови предпоставки. Имуществото, което подлежи на отнемане, и значителното несъответствие между притежаваните активи и придобитото от законен източник, са неразривно свързани и не могат да бъдат разделяни с цел да се достигне до предвидената в закона разлика, обосноваваща отнемането. Законодателят е имал предвид наличие на фиксиран от него актив в края на проверявания период, който не може да бъде обяснен и оправдан със законни източници на доходи. Преминаването на суми по банкови сметки, които като краен резултат не са увеличили актива, не следва да се включват в него, независимо от техния размер. В мотивите на цитираното ТР ВКС е приел още, че стойността на т.нар. „значително несъответствие“ е специално законово понятие, означаващо превишаване с най-малко 150 000 лв. стойността на имуществото (не на сбора на разходите) над общата стойност на нетния доход за проверявания период. Едва когато такова несъответствие е налице, на проверка подлежи това какви са доходите на проверяваното лице за изследвания период, какъв е източникът на тези

доходи и дали същите съответстват на придобитото имущество или не.

При съобразяване разрешенията в цитираното ТР и горепосочената съдебна практика, съдът извършва икономически анализ, по който паричните суми, преминали през банковите сметки на ответника, както и придобитите от него и впоследствие отчуждени в проверявания период движими вещи, недвижими имоти и дружествени дялове, не се включват при преценка на наличното имущество и не участват в остойностяването му, като имуществото включва всички движими вещи и недвижими имоти, които са придобити през проверявания период и са налични в патримониума на ответника към неговия край, дружествените дялове и паричните суми, които са налични също към края на този период.

В случая, в рамките на проверявания период ответникът е придобил недвижими имоти с договори за покупко-продажба през 2015 г., 2016 г. и 2017 г., сключени с Община Попово, които имоти той е продал също в проверявания период за сумите от 1 500 л., 3 500 лв. и 1 500 лв. и имотите не са налични, нито сумите от продажбата им, поради което и не следва да фигурират при определяне стойността на имуществото. Единствено, закупените от В. С. В. с договор за покупко-продажба № 158, том 4, рег. № 1924, дело № 296 от 25.08.2016 г. на нотариус с рег. № 680, акт № 157, т. 8, вх. рег. № 3587/25.08.2016 г. на СВп – Попов от Св. Р. С. недвижими имоти в гр. П., ул. „*“ № *, община П. (представляващи 1/2 ид.ч. от поземлен имот с идентификатор № 57649.503.1605, целият с площ от 1061 кв.м. заедно с построените в имота самостоятелни обекти: еднофамилна жилищна сграда, построена в централната част на имота, с идентификатор № 57649.503.1605.2, с площ от 76 кв.м., състоящ се от приземен етаж и първи жилищен етаж, друг вид сграда за обитаване с идентификатор № 57649.503.1605.3 на един етаж, с площ от 46 кв.м., хангар, депо гараж, с идентификатор № 57649.503.1605.4 на един етаж с площ от 19 кв.м., селскостопанска сграда с идентификатор № 57649.503.1605.5 на един етаж с площ от 28 кв.м. и друг вид сграда за обитаване с идентификатор № 57649.503.1605.6 на един етаж, с площ от 15 кв.м.), придобити за сумата от 8000 лв. (имотите са с данъчна оценка от 44 170 лв.) следва да бъдат включени в анализа за стойността на придобитото в проверявания период и налично към края му имущество, тъй като същите са дарени впоследствие на родителите му Ст. В. С. и Р. Ст. С. на 15.06.2018 г. и са налични у тях. Тези имоти не се претендират за отнемане от КОНПИ по твърдения за законен източник на доходи за придобиването им. През проверявания период, на 23.07.2014 г., ответникът е придобил за сумата от 3000 лв. и е наличен единствено товарния автомобил марка „Рено“, модел „Канго“, рег. № *, като цената не е оспорена от КОНПИ (с посочена пазарна оценка на автомобила към момента на исковата молба в размер на 1000 лв.). Провереният е придобил още и притежава към края на проверявания период дружествени дялове в две дружества на стойност 4 лв. Наличности по банковите сметки проверяваният няма. Т.е. цялото придобито през проверявания период и налично в края му имущество от ответника се равнява

на сбора от стойностите на недвижимите имоти (дарените на родителите му) от 8 000 лв., товарния автомобил - 3000 лв. и дружествените дялови – 4 лв. или общо стойността на придобитото и налично имущество възлиза на 11 004 лв. (респ. на 47 174 лв. в случай, че за недвижимите имоти се вземе стойност от 44 170 лв.), което е под релевантния размер от 150 000 лв. Това налага извода, че не е налице увеличение на имуществото на проверявания в процесния период над 150 000 лв. и липсва предпоставка за провеждане на изследване дали това имущество е със законен източник (а освен това, по отношение на недвижимите имоти е и признат такъв от КОНПИ).

При това положение, искът на КПКОНПИ (сега КОНПИ) по чл. 153, ал. 1 от ЗПКОНПИ (сега ЗОНПИ) е изцяло неоснователен и подлежи на отхвърляне. Като е достигнал до идентичен резултат, окръжният съд е постановил правилен съдебен акт, който не страда от визираните във въззивната жалба пороци и следва да бъде потвърден.

С оглед изхода от спора, разноските са в тежест на ищеца. КОНПИ дължи заплащане на държавна такса за въззивното производство в размер на сумата от 25 лв. съгл. чл.157, ал. 2 от ЗПКОНПИ, вр. с чл. 78, ал. 6 от ГПК.

По изложените съображения, Апелативен съд - гр.Варна,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 118/06.11.2023 г., постановено по гр.д. №153/2022 г. по описа на Окръжен съд - Търговище.

ОСЪЖДА Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество, ЕИК * да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Варненския апелативен съд дължимата държавна такса за въззивното производство в размер на сумата от 25 лв. съгл. чл.157, ал. 2 от ЗОНПИ, вр. с чл. 78, ал. 6 от ГПК.

Решението може да бъде обжалвано пред ВКС на РБ в едномесечен срок от връчването му на страните и при условията на чл.280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____